

**בבית הדין הצבאי המחוזי
במחוז שיפוטי מרכז
בפני:**

סא"ל שחר גרינברג – שופט

(ע"י ב"כ, סרן שרון גידלביץ')

בעניין: התובע הצבאי

נגד

(ע"י ב"כ, סרן תמר גטה; סרן ליאור עייש)

ח/XXX טור' ת' ס'

החלטה

ביום 22/05/2016 נעצר הנאשם לאחר שבמכשיר שיקוף בתחנה המרכזית נמצאו בתיקו רימון הלם ו-X מחסניות של כדורי 5.56 מ"מ. הנאשם נחקר במצ"ח, ולאחר סיום החקירה הוגש נגדו כתב אישום ביום 06/06/2016, בו יוחסו לו 2 עבירות של הוצאת נשק מרשות הצבא, לפי סעיף 78 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955. פרט האישום הראשון מייחס לנאשם הוצאת רימון הלם ו-X מחסניות של כדורי 5.56 מ"מ, כפי שנתפסו אצלו ביום 19/05/2016. פרט האישום השני מייחס לנאשם הוצאת X מחסניות של כדורי 5.56 מ"מ על בסיס הודאתו במצ"ח.

התביעה הצבאית ביקשה כי בית הדין יורה על הארכת מעצרו הסגור של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו. ההגנה התנגדה ועתרה לשחרור הנאשם, או לפחות לשחרורו למעצר פתוח. ההגנה עמדה על כך כי הודאת הנאשם ניתנה לאחר הפעלת לחץ, פיתוי והשאה, כפי שעולה מזכ"ד מהלך החקירה. עוד טענה ההגנה, כי לאחר האירוע, ולפני חקירת הנאשם במצ"ח, נערכו לנאשם תחקירים פיקודיים על ידי מספר קצינים ביחידתו, בניגוד לפקודות ובאופן שהביא לזיהום הראיות שנאספו על ידי מצ"ח. ההגנה טענה כי לא היה מניע פלילי בהוצאת הפריטים על ידי הנאשם אלא כי מדובר בהוצאה תמימה לצורכי מזכרת, ומשכך לא קמות עילות מעצר של הנאשם.

עיון בחומר החקירה העלה כי הנאשם מסר בחקירתו במצ"ח שלוש אמרות, כאשר באמרה הראשונה והשלישית עמד על גרסה שמהותה הוצאה תמימה של הפריטים, ואילו באמרתו השנייה, שנמסרה לאחר תשאול בעל פה, מסר גרסה לפיה ביקש למסור את הפריטים לבן כפרו, ו' מ'.

ו' מ', נחקר אף הוא במצ"ח והכחיש כי הנאשם מסר לו או התכוון למסור לו תחמושת או חלקי תחמושת. עם זאת, בחיפוש שנערך במכשיר הטלפון הנייד של הנאשם נמצאה תכתובת ממנה עלה כי בשיחה בין הנאשם לבין מ' מ', מסר הנאשם כי הוא מתכוון להביא למ' מחסנית.

אין חולק, כי הפריטים שהוצאו על ידי הנאשם מרשות הצבא הם נשק, בהתאם להגדרת "נשק" בסעיף 1 לחוק השיפוט הצבאי, המגדיר נשק גם כתחמושת, ובשים לב לפסיקה שהכירה אף ברימון הלם כנשק (ראו ע"פ 7124/06 דרורי נ' מדינת ישראל (2007)).

אמנם, עיון בזכ"ד מהלך החקירה מעלה שאלות לא פשוטות לגבי הלחץ שהופעל על הנאשם במהלך חקירתו ("מסרתי לו כי הוא משקר לי, ואני יודע שהוא משקר והוא יודע שהוא משקר לי, והוא נחקר פה על עבירה שיכולה להגיע לדמ"ש, ויכולה להגיע לעונש מאסר ממושך של 8 חודשים ולפעמים גם שנה וחצי... במהלך השיחה שאלתי את הנ"ל האם היה פעם בכלא וזה השיב לי שלא, אז מסרתי לו שמנחקרים שלי אני יודע שממש רע בכלא, האוכל שמה מגעיל ושאם הוא יגיע לאגף מדובר על להיות בחדר קטן ופשוט להסתכל מול קיר רוב היום. הנ"ל התחיל לדמוע ומסר לאחר מספר שעות כי רצה להעביר את הרימון לאדם מהכפר שלו, ושהוא עושה זאת בלי סיבה" - זכ"ד מהלך חקירה מיום 22/05/2016 שנערך על ידי רב"ט פ' צ').

עם זאת, יש לראות את זכ"ד מהלך החקירה ממבט על, בראי כלל חומר החקירה הכולל גם את התכתובת שנמצאה במכשיר הטלפון של הנאשם כאמור, ואשר עולה בקנה אחד עם הודאתו. כמו כן, גם קשיים ראייתיים לכאוריים העולים מחומר החקירה אינם מביאים באופן אוטומטי להסקת מסקנות בדבר אותן ראיות, משמהימנות ומשקל אינם מוכרעים בדיון המעצר אלא במשפט עצמו. לא מצאתי כי מדובר בקשיים מהותיים העולים לכאורה מן הראיות באופן המאין את היתכנות

האשמה, ומוביל למסקנה כי אין הצדקה למעצר או כי יש מקום להורות על חלופת מעצר (ראו בש"פ 183/14 סימון נ' **מדינת ישראל** (2014)).

באופן דומה יש להיזהר בקביעת מסמרות לעניין התחקירים הפיקודיים שביצעו קצינים ביחידת הנאשם מול הנאשם. כידוע, עריכת תחקיר פיקודי עלולה לשבש את חקירת מצ"ח ולעלות כדי פעולה תוך חריגה מסמכות של המפקדים בהתאם לנסיבות, אשר עשויות להביא לפסילת ראיות בתיק (ראו ע' 41/11 **רב"ט טדגי נ' התובע הצבאי הראשי** (2011)). עם זאת, לא בכל מקרה תהיה משמעות ראייתית של ממש לעריכת התחקיר הפיקודי. זאת, במקרים בהם לא הודה נאשם בפני מפקדיו, במסגרת התחקיר, במעשים שבעשייתם הואשם לאחר מכן או שהתחקיר לא הובא כראייה במשפט, או כי מי מעדי התביעה שינה את גרסתו נוכח האמור בתחקיר. בשלב לכאורי זה, עולה מחומר הראיות, כי הגרסה שמסר הנאשם בפני מפקדיו אינה הגרסה שמיוחסת לו בכתב האישום.

הוצאת נשק מרשות הצבא מקימה עילת מעצר סטטוטורית על פי סעיף 21 (א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- המעצרים), התשנ"ו-1996, הנוגעת לעבירות הקשורות בנשק. בשלב זה, לא נסתרה חזקת המסוכנות האמורה, נוכח גרסת הנאשם בחקירתו, כי ביקש להעביר את הפריטים לבן כפרו, ואף עשה זאת מספר פעמים בעבר. גרסה אשר קיבלה חיזוק ראייתי בתכתובת שנמצאה במכשיר הטלפון הנייד של הנאשם. לעילת המסוכנות הכללית מצטרפת עילת המסוכנות הצבאית ועילת המעצר הצבאית הייחודית שמשמעותה פגיעה קשה במשמעת הצבאית (ראו ע"מ 34/13 **סמל ויספלד נ' התובע הצבאי הראשי** (2013); ע"מ 45/16 **טוראי חלבי נ' התובע הצבאי הראשי** (2016)).

נוכח האמור לעיל, משקיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת האשמה המיוחסת לנאשם, וקמות עילות מעצר מובהקות שלא ניתן להורות על חלופת מעצר אחרת בעניינו של הנאשם, הריני מורה על הארכת מעצרו הסגור של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

התיק קבוע להוכחות ביום 04/07/2016 ו-06/07/2016.

- זכות ערעור כחוק.
- ניתנה והודעה, היום 14/06/2016, ח' באייר התשע"ו, בפומבי ובמעמד הנאשם וב"כ הצדדים.

שופט